

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. Н.
КАРАЗІНА

ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ

ПОВНОМАСШТАБНА ВІЙНА В УКРАЇНІ У ФОКУСІ ЗАКОРДОННИХ
МАС-МЕДІА

Кваліфікаційна робота
студентки 5 курсу
першого (бакалаврського) рівня
спеціальності 061 «Журналістика»
Кремпохи Анни Олександрівни

Науковий керівник:
Калашник Неоніла Борисівна,
старший викладач кафедри журналістики

Харків – 2023

ЗМІСТ

Вступ	3
Розділ 1	6
Німеччина	12
Італія.....	18
Франція.....	22
Розділ 2	25
Німеччина	26
Італія	35
Франція.....	44
Висновок	51
Список використаних джерел	53

ВСТУП

Як журналіст, я обрала неабияк актуальну тему для своєї дипломної роботи. У написаному я хочу поділитися теорією та практичною частиною з опитуванням різних людей за кордоном щодо ситуації в Україні, аналізом закордонних медіа та роль війни у інформаційному просторі західних партнерів. Українсько-російська війна показала силу, міць, хоробрість, волю нашого народу. Оголила той нерв, який болів декілька сотень років, та водночас, одягла на мільйони українців міцний кожух, що примушує крізь біль йти у бій.

Війна назавжди змінює хід історії, вільної для України історії. Тому в цій дипломній роботі я хочу проаналізувати ЗМІ інших країн, їх позиції, думки відомих людей та можливу пропаганду, яку дозволяють собі закордонні медіа у сьогоденних реаліях.

Актуальність даної роботи є на вищому рівні: 24 лютого 2022 року росія ввела свої війська на територію України, тож, провести аналіз закордонних ЗМІ, я вважаю, буде цілком доречно і сучасно по темі. Значення цієї роботи може бути досить високою, адже ми не живемо у реаліях мирного життя Польщі, Німеччині, Франції, Італії чи Америки. Ми не сприймаємо війну

як вони, тому я хочу дослідити питання як бачать війну люди за кордоном. А шлях їхнього пізнання цього питання - медійний простір.

Було обрано такі способи досягнення мети дипломної роботи:

1. Теоретична частина (я хочу проаналізувати питання війни в Україні у фокусі закордонних ЗМІ, знайти незалежні медіа та знайти пропаганду)
2. Практична частина (список статей у закордонному інформаційному просторі, інтерв'ю людей, які живуть за межами країни щодо питання висвітлення війни у медіа)
3. Висновок (висновок всього описаного та заключні моменти по даній дипломній роботі)

У своїй дипломній роботі я буду використовувати такі методи дослідження: теоретичні методи (визначення проблеми, виявлення суперечностей, аналіз, порівняння, узагальнення) та емпіричний метод (моніторинг, дослід, ретроспектива, письмове опитування, вивчення теоретичного матеріалу та висновок автора)

Результат моєї праці може вплинути на значущість деяких закордонних медіа у світовому масштабі для багатьох українців, шляхом розпізнаванням упереджених видань масової інформації, та незалежних ЗМІ. Я хочу надати цілковиті факти пропаганди проти України та правдиві, чесні медіа, які мають й оберігають свою репутацію на міжнародному рівні.

Основні результати диплому:

- Визначення упереджених та незалежних ЗМІ на закордонному інформаційному просторі
- Надати список незалежних закордонних ЗМІ

- Провести інтерв'ювання українців, які живуть за кордоном, щодо висвітлення війни в Україні у їхніх медіа
- Провести інтерв'ювання іноземців, аналіз їхньої думки щодо подій в Україні та яким шляхом сформована така думка.
- Конкретні дії закордонних ЗМІ у підтримки боку України.

Маю бажання поглянути новим поглядом на сформовані думки іноземців щодо війни та закордонне ЗМІ. Я не шукатиму каміння у цій темі, але показати правду та обґрунтувати існуюче має великий сенс для українців за кордоном та вдома. Адже, вже зараз, на вступі, маю конкретні історії, коли іноземці мають фейкову інформацію щодо нападу росії та початок повномасштабної війни - саме з цим слід розібратися.

Від чого формуються такі думки? Які джерела є авторитетними у тих чи інших країнах? Яка репутація в цих джерелах, та чи є вони правдивими? Також, хочу проаналізувати свідомість людей, їхнє критичне мислення та можливість дедуктивно робити висновки, не піддавайтеся пропаганді та перевіряти інформацію. Також, як українці за кордоном реагують на новини у ЗМІ країни, де вони перебувають. Ці всі питання будуть висвітлені у даній роботі, та сподіваюся, принесуть неабияку користь усім причетним.

Розділ 1

24 лютого Росія розпочала повномасштабне вторгнення в Україну, що стало початком найбільшої війни в Європі з часів Другої світової війни. Великі світові інформаційні агентства направили журналістів в Україну, щоб висвітлювати вибухи та насильство в містах, які сильно постраждали, у ЗМІ, цифрових і друкованих виданнях. Журналісти, цивільні особи та політики, включно з президентом України Володимиром Зеленським, також використовують такі соціальні мережі, як TikTok, Telegram і Twitter, щоб задокументувати жахи війни для світової аудиторії в наш час у реальному часі. Гуманітарна криза, що розгортається в Україні, а також масштаби відповіді Заходу на російське вторгнення мають далекосяжні політичні та економічні наслідки.

Щоб краще зрозуміти, як люди отримують новини про російсько-український конфлікт, і дослідити вплив, який це може мати на загальні тенденції у ставленні та поведінці, у своїй роботі я проаналізую ЗМІ в різних країнах: Німеччини, Італії та Франції.

По-перше, наскільки люди звертають увагу на суперечливі новини? Скільки людей у цих країнах приділяють пильну увагу російсько-українському конфлікту? Незважаючи на глобальні наслідки конфлікту, увага зосереджена на Німеччині, яка географічно близька до конфлікту, і наслідки якої позначилися на житті звичайних людей – наприклад, з точки зору цін на енергоносії.

В таких країнах, як Німеччина, частка 68% з опитаних 18-29-річних, стурбовані війною в Україні. [2]. Як ми бачили в інших великих світових подіях, люди дивляться більше теленовін під час кризи. Коли журналісти

GlobalWebIndex запитали респондентів, за яким новинним джерелом про російсько-український конфлікт вони стежать найбільше, у трьох із п'яти країн рейтинг очолило телебачення, де йдеться про висвітлення конфлікту. (46%) і Бразилії (44%). Звичайно, люди старшого віку більше дивляться російсько-українську війну в телевізійних новинах, тоді як у соцмережах та онлайн-платформах домінує молодша частина суспільства. [8].

Також цікавим є питання про те, як війна в Україні вплинула на ставлення людей до новин та споживання новин. Найпомітнішим прикладом змін є уникнення новин. У Німеччині, Польщі та Сполучених Штатах збільшився відсоток людей, які кажуть, що іноді або часто активно уникають новин. Найбільше зростання спостерігалось в Німеччині (7 відсотків), але в Польщі (6 відсотків) і Сполучених Штатах (4 відсотки) також було помітне зростання. Я розумію, що однією з головних причин, чому люди уникають новин, є те, що вони негативно впливають на їхній настрій, тому не було б дивно, якби глибоко тривожний і депресивний характер конфлікту змусив усіх триматися подалі. [9].

Для того, аби детальніше розібратися з цим питанням треба проаналізувати ринки країн, які я буду аналізувати у частині дипломної роботи. Хочу почати з аналізу медіа ринку в США.

Медіаринок США є одним із найбільших і найвпливовіших у світі. До особливостей медіаринку США відносяться:

Великий ринок: медіа-ринок США є одним із найбільших у світі [3]. До нього входять тисячі різних компаній, які займаються телебаченням, радіо, онлайн-медіа, журналістикою та іншими формами масової комунікації.

Політичний вплив: медіа ринок США має значний вплив на політику країни. Більшість новинних каналів і видань мають політичну

спрямованість, що впливає на сприйняття громадськістю тих чи інших подій. [10].

Різноманітність: медіа-ринок США дуже різноманітний, з великою кількістю різних форм масової комунікації, включаючи телебачення, радіо, газети, журнали, веб-сайти, соціальні мережі тощо.

Залежність від реклами: багато медіа-компаній у Сполучених Штатах покладаються на рекламу для фінансування своєї діяльності. Це впливає на те, які новини та інформація стають більш популярними, а які – менш популярними. [11]

Роль соціальних медіа: із поширенням соціальних мереж медіа-ринок США став різноманітнішим і динамічнішим. Соціальні мережі дозволяють людям створювати та ділитися власним контентом, що може мати значний вплив на громадську думку та висвітлення війни за кордоном. [11].

Правова база: у Сполучених Штатах є законодавча база для регулювання діяльності медіа. У США немає однієї конкретної "бази" для регулювання діяльності медіа. Замість цього, діяльність медіа регулюється на основі різноманітних законів, політичних рішень і систем саморегулювання. Основні положення, що впливають на регулювання медіа в США, включають такі елементи: Перша поправка Конституції США: Ця поправка гарантує свободу слова та преси. Вона захищає право медіа на висловлювання своїх поглядів і публікацію новин без урядового втручання або цензури. [4].

Федеральна комісія з комунікацій (FCC): FCC відповідає за регулювання телекомунікаційного сектору, включаючи радіо, телебачення, провайдерів інтернету та супутникового зв'язку. FCC має владу встановлювати правила щодо контенту, конкуренції та технічних стандартів.

Закони про конкуренцію: Антимонопольні закони США, зокрема Закон про заборону монополізації та Закон про конкуренцію в ефірному радіомовленні і телебаченні, мають вплив на регулювання медіа. Ці закони спрямовані на запобігання зловживанню домінуючого положення на ринку та забезпечення конкуренції.

Авторське право: Закони про авторське право регулюють використання і поширення контенту в медіа. Ці закони встановлюють права та обов'язки авторів, видавців та користувачів контенту.

Судова практика: Рішення судів, зокрема Верховного Суду США, визначають тлумачення конституційних прав та стандарти, що стосуються свободи слова та преси. [11]

У Сполучених Штатах є багато незалежних засобів масової інформації, які збирають і поширюють новини, аналітику, коментарі та інформацію. Деякі з найвідоміших незалежних медіа-організацій у Сполучених Штатах включають:

New York Times: це одна з найбільших і найвідоміших газет у Сполучених Штатах, яка збирає та публікує новини з усього світу. Вона відома своєю журналістською етикою та незалежністю. Власники: Sulzberger family [11]

The Washington Post: Ця газета є однією з найвідоміших газет у Сполучених Штатах і широко відома своїми журналістськими розслідуваннями. Вона збирає та поширює новини з політики, бізнесу, культури тощо. Власник: Джефф Безос.[11]

CNN: Це один із найбільших каналів новин у Сполучених Штатах, який збирає та розповсюджує новини з усього світу. Він відомий своєю

репутацією незалежного джерела новин. Власник: Turner Broadcasting System (WarnerMedia) [11]

NPR: Це американська національна телерадіомовна організація, яка збирає та розповсюджує інформаційні програми новин. Вона відома своєю об'єктивністю та незалежністю. Власник: Bill Siemering [11]

ProPublica: це незалежний центр розслідувань, який займається викриттям корупції, злочинної діяльності та порушень прав людини урядами та великими корпораціями. Він відомий своєю об'єктивністю та незалежністю. Це лише кілька прикладів американських незалежних ЗМІ, але насправді їх багато. У Сполучених Штатах також є партійні ЗМІ, які підтримують певну політичну партію чи ідеологію. Власники: це є незалежною некомерційною організацією журналістики, тож вона не має типового власника у звичайному сенсі. [12]

Вони включають:

Fox News: це консервативний канал новин, який вважається одним із найбільших партійних ЗМІ в Сполучених Штатах. Він підтримує Республіканську партію та її ідеологію. [13]

MSNBC: Це прогресивний канал новин, який підтримує Демократичну партію та її ідеологію. Вважається одним із найбільших партійних ЗМІ в Сполучених Штатах. [14]

Breitbart News: це консервативний новинний сайт, який підтримує праву ідеологію та часто критикується за свої радикальні погляди. [15]

The Nation: це прогресивний журнал, який підтримує Демократичну партію та її ідеологію. Він відомий своїми аналізами та коментарями щодо політики, культури та суспільства. [16]

Важливо зазначити, що партійні ЗМІ часто критикують за подання новин та мають більш однобокий світогляд. Тому важливо збирати інформацію з різних джерел і критично аналізувати її достовірність та об'єктивність. [17]

Партійні ЗМІ в США, як і в інших країнах, можуть мати різні погляди на події в Україні та війну на сході країни. Залежно від партійної спрямованості ЗМІ їх позиція щодо конфлікту може відрізнятись. Наприклад, такі консервативні ЗМІ, як Fox News і Breitbart News, можуть зайняти більш жорстку позицію щодо Росії та війни в Україні. Вони можуть зосередитися на російській агресії та порушеннях прав людини на окупованих територіях, а також підтримати Україну в боротьбі з Росією. Fox News, як правовий консервативний ЗМІ, іноді відображає більш критичну позицію щодо Росії, зосереджуючись на агресивних діях Росії, порушеннях прав людини і підтримці України в контексті боротьби з Росією. Breitbart News, яке також має консервативну спрямованість, також може займати схожу позицію відносно Росії та України. Проте варто враховувати, що це не є загальноприйнятим правилом, і не всі ЗМІ з однаковою партійною спрямованістю мають однакову позицію. Наприклад, існують консервативні ЗМІ, які можуть приймати іншу позицію щодо конфлікту в Україні, залежно від своїх власних редакційних політик та журналістських досліджень. Прогресивні ЗМІ, такі як MSNBC і The Nation, здатні зосередитися на геополітичних причинах конфлікту та виступати за дипломатичне вирішення конфлікту. Також вони можуть звернути увагу на відкритий український рух за свободу та демократію,

сприяючи боротьбі з корупцією та авторитаризмом в Україні. Ось кілька прикладів позицій прогресивних ЗМІ [17] :

MSNBC виступає з позиції, що Росія є агресором у конфлікті в Україні і підтримує Україну. Вони акцентують увагу на порушеннях прав людини, російській військовій агресії та необхідності дипломатичного врегулювання конфлікту. [17]

The Nation, прогресивний журнал, зазвичай підкреслює геополітичні причини конфлікту в Україні, зосереджуючись на взаємодії Росії, Заходу та інших сил. Вони також можуть звертати увагу на рух за свободу та демократію в Україні, підкреслюючи важливість боротьби з корупцією та авторитаризмом. [17]

Як наслідок, залежно від політичної орієнтації та ідеології партизанські ЗМІ США можуть мати різні підходи та погляди на війну в Україні. Важливо ретельно аналізувати джерела новин і збирати інформацію з різних джерел, щоб мати більш об'єктивне бачення подій в Україні.

Німеччина

Медіа Ринок Німеччини має свої особливості, які відображають політичні, культурні та соціальні особливості країни.

Німеччина має сильні традиції суспільного мовлення. Суспільні мовники, такі як ARD і ZDF, фінансуються з бюджету і не залежать від комерційних інтересів. Це дозволяє їм надавати високоякісні новини та інформацію. [18]

Журналістика: журналістика в Німеччині є високопрофесійною та етичною. Журналісти ретельно перевіряють факти та джерела, що сприяє достовірності та об'єктивності інформації. [19]

Роль друкованої преси: друкована преса має значний вплив на громадську думку в Німеччині. Традиційно такі німецькі газети, як *Frankfurter Allgemeine Zeitung* і *Süddeutsche Zeitung*, відомі своєю високоякісною журналістикою та аналітичним контентом. [19]

Однак, як і в будь-якій країні, є певні ЗМІ, які поширюють недостовірну інформацію про події в Україні або роблять неправильні висновки на основі цієї інформації. [20]

Зазвичай такі ЗМІ мають вузьку аудиторію і позиціонуються як "альтернативні" або "незалежні". Вони можуть використовувати недостовірні джерела та інформацію, щоб завоювати аудиторію або просувати певний політичний порядок денний. Відомо, що деякі російськомовні ЗМІ з великою німецькою аудиторією, такі як *RT Deutsch* і *Sputnik Deutschland*, час від часу публікують недостовірну інформацію про події в Україні, що викликає критику і скарги з боку деяких політичних і громадських груп на адресу їхніх редакторів. Відомо, що ці ЗМІ піддавалися критиці та судилися з певними політичними та громадськими групами. Однак слід зазначити, що ці ЗМІ не є єдиними, які піддаються критиці, оскільки в Німеччині існують також російськомовні ЗМІ, які дотримуються журналістських стандартів і надають достовірну інформацію про події в Україні. У Німеччині немає "партійних" ЗМІ, які б постійно підтримували інтереси певної політичної партії. Німецьке законодавство вимагає дотримання принципів об'єктивності та збалансованості в ЗМІ. [20]

Журналісти повинні дотримуватися етичних правил і стандартів, таких як чесність, точність і незалежність від будь-яких корисливих інтересів. Хоча деякі ЗМІ можуть бути прихильними до певної ідеології або надавати перевагу певній політичній партії, принципи об'єктивності та збалансованості мають бути дотримані. Наприклад, газета Die Zeit, яка зазвичай вважається ліберальною та прогресивною, все ж публікує статті та коментарі з різних політичних точок зору, в тому числі консервативних. Існують також так звані "громадські мовники" (öffentlich-rechtlicher Rundfunk), які надають незалежну та об'єктивну інформацію, що фінансується за рахунок податків. До них належать телеканали ARD ZDF, радіостанції та інші ЗМІ. [20]

Як і в будь-якій іншій країні, у Німеччині існує ризик пропагандистських новин. Країна має складну історію з пропагандою, особливо під час нацистського режиму, і з тих пір запровадила суворі закони та правила для запобігання поширенню пропаганди. Декілька прикладів пропагандистських методів, використовуваних у Німеччині протягом цього періоду [21]:

Пропагандистське використання ЗМІ: Нацистський режим масово контролював та маніпулював засобами масової інформації, зокрема радіо, газетами та кіно. Засоби масової інформації використовувалися для поширення націоналістичної ідеології, героїзації нацистського лідера Адольфа Гітлера, дискредитації ворогів та пропагування расової теорії. [21]

Політична агітація: Нацистська пропаганда активно проводила політичну агітацію, спрямовану на мобілізацію населення та формування

пронацистського настрою. Це включало масові мітинги, паради, промови та інші заходи, які спонукали до підтримки нацистської політики та військових зусиль. [21]

Розповсюдження нацистської пропаганди серед молоді: Нацистський режим активно залучав молодь до своєї ідеології шляхом організацій, таких як Гітлерюгенд (Гітлерівська молодь). Молодь масово підтримувала нацистську пропаганду та брала участь у спеціально організованих заходах, які сприяли формуванню націоналістичних поглядів та ідентифікації з нацистським режимом. [21]

Антисемітизм і расова ідеологія: Нацистська пропаганда активно пропагувала антисемітизм та расову ідеологію, що вело до масового переслідування євреїв. Пропагандистські матеріали сприяли дискредитації єврейської спільноти та створенню негативного стереотипу про неї в очах населення. [21]

Проте в останні роки виникла стурбованість щодо зростання ультраправих груп і поширення фейкових новин та пропаганди через соціальні мережі. Це було особливо очевидно під час федеральних виборів 2017 року, коли дослідження показало, що значна частина онлайн-контенту, який підтримує ультраправу партію «Альтернатива для Німеччини» (AfD), була створена за допомогою фальшивих акаунтів. [22]

Крім того, були занепокоєння з приводу російської пропаганди в Німеччині, особливо після анексії Криму в 2014 році. Були повідомлення про те, що російські державні ЗМІ поширюють дезінформацію та пропаганду в Німеччині, зокрема через соціальні мережі та онлайн-форуми: «Україна створює провокації для РФ», «Воєнні злочини»

української армії та «успіхи» російської армії», «Напад України на Крим».
[22]

Щоб боротися з поширенням пропаганди, Німеччина запровадила суворі закони та правила щодо мови ненависті та поширення неправдивої інформації. Закон країни про захист прав у мережах (NetzDG) вимагає від компаній соціальних мереж видаляти незаконний вміст протягом 24 годин, інакше їм загрожує значні штрафи. [22]

Однак є занепокоєння щодо ефективності цих законів, особливо в умовах швидкого розвитку технологій і використання програм із зашифрованими повідомленнями.

Якщо говорити про те, скільки у відсотках населення країни споживає неправдиві новини - важко визначити, оскільки вона може набувати різних форм і поширюватися різними засобами. Проте в останні роки в Німеччині висловлюються занепокоєння щодо поширення пропаганди, зокрема через соціальні медіа та онлайн-платформи.

Згідно з опитуванням, проведеним Федеральним агентством громадянської освіти Німеччини, близько 40% німців вважають, що неправдива інформація швидко поширюється в Інтернеті, а майже 60% вважають, що соціальні мережі роблять недостатньо для боротьби з поширенням фейкових новин. Також були занепокоєння щодо впливу іноземної пропаганди в Німеччині, зокрема з Росії. Згідно зі звітом Федерального відомства з охорони конституції Німеччини, російська пропаганда спрямована на створення розколу в німецькому суспільстві та просування інтересів російської держави. [23]

Важливо зазначити, що не вся інформація, яку називають пропагандою, обов'язково є неправдивою або вводить в оману. Пропаганду можна використовувати для просування певної точки зору чи порядку денного та поширювати через різноманітні засоби масової інформації, включаючи традиційні засоби масової інформації, соціальні мережі та навіть з уст в уста. Людям важливо критично оцінювати інформацію, яку вони отримують, і шукати численні джерела, щоб сформувати власну обґрунтовану думку. [23]

Зараз ситуація з біженцями домінує у ЗМІ. Але німці водночас переживають кризу на власному досвіді у своїх містах і містечках – і часто виявляють драматичні відмінності між їхнім сприйняттям цих подій і уявленнями про них журналістів. Ця розбіжність хвилює медіа-експертів відтоді, як колишній міністр фінансів Берліна Тіло Сарразін у своїй книзі «Germany Is Abolishing Itself», що в перекладі «Німеччина самоліквідується» 2010 року почав описувати інтеграцію іммігрантів у Німеччині як провал. Критичне сприйняття та аналіз інформації є дуже важливим аспектом формування об'єктивної думки про складні проблеми, такі як ситуація з біженцями. Погляди людей можуть відрізнитися в залежності від їхнього особистого досвіду, уявлень та впливу, який суспільство та медіа мають на них. [24]

У випадку з книгою Тіло Сарразіна "Німеччина самоліквідується", вона викликала значну громадську реакцію та розгорнуту дискусію щодо інтеграції іммігрантів у Німеччині. Однак, варто зазначити, що погляди Сарразіна викликали контрверзі та були критиковані за недостовірність, недостатню наукову обґрунтованість та використання стереотипів. [24]

У ситуації, коли люди переживають кризу власного досвіду в містах і містечках, їх сприйняття подій може суттєво відрізнятися від того, як ці події відображаються у медіа. Ця розбіжність свідчить про важливість різноманітності джерел інформації та уваги до різних точок зору. У таких ситуаціях важливо шукати різноманітні джерела інформації, розглядати різні точки зору та критично оцінювати представлену інформацію, щоб сформуванати обґрунтовану думку. Це допомагає отримати більш повне та збалансоване розуміння складних проблем та зменшити вплив можливої пропаганди або одностороннього погляду, які можуть існувати у деяких медіа.

Італія

В Італії існує різноманітний і конкурентоспроможний медіа-ландшафт із поєднанням державних і приватних мовників і друкованих ЗМІ. Країна має багаті традиції журналістики, і багато ЗМІ відомі своїми розслідуваннями та глибоким аналізом.

Проте є думка щодо впливу політики та поширення фейкових новин і пропаганди в італійських ЗМІ. В останні роки з'явилися звинувачення, що деякі ЗМІ пов'язані з певними політичними партіями, і що висвітлення може бути упередженим і необ'єктивним. [25]

Також були занепокоєння щодо поширення фейкових новин і пропаганди, особливо на платформах соціальних мереж. У 2018 році вибори в Італії були відзначені звинуваченнями в онлайн-кампаніях дезінформації, а деякі політичні партії та групи звинуватили в поширенні неправдивої інформації з метою впливу на громадську думку. [25]

Для боротьби з поширенням фейкових новин і пропаганди Італія запровадила низку заходів, зокрема кодекс поведінки для онлайн-платформ і службу перевірки фактів для користувачів соціальних мереж. Крім того, в країні введено закони проти мови ненависті та поширення неправдивої інформації. [25]

Для людей важливо критично ставитися до інформації, яку вони споживають, і шукати численні джерела, щоб сформувати власну обґрунтовану думку. Також важливо, щоб ЗМІ дотримувалися журналістської етики та стандартів, а також були прозорими та підзвітними у своїх звітах.

Організація Radiotelevisione Italiana (RAI) є найбільшим державним телебаченням в Італії та є домінуючим провайдером телевізійного та радіомовлення. RAI пропонує кілька каналів, включаючи новинний канал Rai News 24, а також культурні та розважальні канали. Однак, окрім RAI, в Італії є інші державні та приватні телеканали, такі як Mediaset та Sky Italia, які також пропонують широкий спектр програм. У країні також є кілька незалежних газет та онлайн-видань, таких як La Repubblica та Il Corriere della Sera, які займаються серйозним журналістським дослідженням та аналізом. [26]

Суспільне мовлення в Італії, так само як і в багатьох інших країнах, стикається з проблемами впливу політики та поширення дезінформації. Уряд Італії має великий вплив на RAI, що може впливати на об'єктивність та незалежність каналу. Крім того, такі інтернет-платформи, як Facebook і Twitter, є все більшими джерелами дезінформації та фейкових новин, які можуть негативно впливати на суспільну думку та дії громадян. [27]

Однак, в останні роки в Італії були впроваджені законодавчі та регуляторні заходи для боротьби з дезінформацією та фейковими новинами. Наприклад, в 2018 році Італія запровадила "закон про неправдиву інформацію", який передбачає штрафи для тих, хто поширює дезінформацію в електронних медіа. [27]

Як і в будь-якій країні, в італійських ЗМІ є випадки пропаганди. Однак важливо зазначити, що не всі ЗМІ займаються пропагандою, і в Італії є кілька авторитетних джерел інформації.

Одним із прикладів пропаганди в італійських ЗМІ є висвітлення імміграції. Деякі ЗМІ звинувачують у поширенні неправдивої інформації про іммігрантів, зображуючи їх як загрозу для італійського суспільства та пов'язуючи їх із злочинністю. Таке висвітлення призвело до зростання ксенофобських настроїв у деяких верств населення. [28]

Ще одна сфера, де присутня пропаганда в італійських ЗМІ, – це політика. Відомо, що деякі ЗМІ упереджено ставляться до певних політичних партій чи діячів, представляючи їх у позитивному світлі та демонізуючи їхніх опонентів.

Варто зазначити, що італійський медіаландшафт дуже фрагментований, з багатьма маленькими та кількома більшими ЗМІ. Це може ускладнити оцінку загального рівня пропаганди в країні, оскільки різні ЗМІ мають різний порядок денний і рівень журналістської строгості.

Загалом для споживачів новин в Італії (і в будь-якому іншому місці) важливо бути критичними та розбірливими у споживанні інформації та шукати авторитетні джерела, які віддають перевагу точним і неупередженим звітам.

Війна в Україні отримала деяке висвітлення в італійських ЗМІ, але не була в центрі уваги. Італійські ЗМІ, як правило, надають пріоритет внутрішнім новинам і європейським питанням, а конфлікти за межами Європи, як правило, отримують менше висвітлення. [5]

Зважаючи на це, в італійських ЗМІ були випадки пропаганди та упередженого висвітлення конфлікту в Україні. Деякі ЗМІ звинуватили в односторонньому баченні конфлікту, зображуючи Україну агресором, а Росію – жертвою. Інші ЗМІ звинувачують у применшуванні або ігноруванні порушень прав людини та військових злочинів, скоєних підтримуваними Росією сепаратистами на сході України. [5]

З іншого боку, є також авторитетні італійські ЗМІ, які точно та збалансовано висвітлюють конфлікт в Україні, висвітлюючи складність ситуації та надаючи різноманітні точки зору. [6]

Загалом, важливо критично ставитися до висвітлення ЗМІ будь-якого конфлікту та шукати різноманітні джерела інформації, щоб отримати більш детальне розуміння ситуації. Громадська думка щодо російсько-української війни в італійських медіа може бути різноманітною та складною. Однак, виходячи з різних опитувань громадської думки та публічних заяв, здається, що конфлікт не є головною проблемою для більшості італійців. [29]

Згідно з опитуванням дослідницького центру Pew у 2019 році, лише 29% італійців бачать дії Росії в Україні як серйозну загрозу для своєї країни, що нижче, ніж у інших європейських країнах, таких як Польща (79%), Швеція (58. %) та Німеччина (52 %). Це свідчить про те, що значна частина населення Італії не розглядає конфлікт як нагальну проблему безпеки. [30]

При цьому деякі італійці висловили солідарність з Україною та стурбованість ситуацією. У 2015 році тодішній прем'єр-міністр Італії Маттео Ренці разом з іншими європейськими лідерами підписав спільну заяву, в якій засудив агресію Росії в Україні та висловив підтримку територіальної цілісності України. Групи громадянського суспільства Італії також організовували протести та заходи на підтримку України. [29]

Загалом, хоча серед італійців може не бути сильного консенсусу чи зосередженості на конфлікті в Україні, безперечно є особи та групи, які зацікавлені та стурбовані ситуацією. [29]

Франція

Франція має різноманітний медіа-ландшафт із поєднанням державних і приватних засобів масової інформації, які охоплюють друковані, радіомовні та онлайн-ЗМІ. Деякі з найвідоміших французьких ЗМІ включають Le Monde, Le Figaro, Libération, France Inter, France 24 і TF1.

В останні роки у французьких ЗМІ висловлюються занепокоєння щодо поширення пропаганди та дезінформації. Деякі засоби масової інформації звинувачують у просуванні розкольницького та підбурюючого контенту, який зміцнює стереотипи та розпалює упередження щодо певних груп, наприклад іммігрантів і мусульман. Крім того, існує занепокоєння щодо впливу іноземних урядів, таких як Росія, на формування громадської думки шляхом поширення неправдивої інформації та пропаганди. [31]

Влада Франції вжила заходів для боротьби з поширенням пропаганди та дезінформації. У 2018 році уряд Франції розпочав кампанію з підвищення обізнаності про цю проблему та сприяння медіаграмотності серед громадян. Кампанія включає такі ініціативи, як послуги з перевірки фактів та освітні програми, щоб допомогти громадянам краще оцінити достовірність інформації. [31]

Загалом, незважаючи на те, що медіа-ландшафт Франції різноманітний і включає авторитетні ЗМІ, існує занепокоєння щодо поширення пропаганди та дезінформації, а також потенційного впливу іноземних урядів на формування громадської думки. Людям важливо критично ставитися до медіа-контенту та шукати різноманітні джерела інформації, щоб отримати більш точне та тонке розуміння подій. [31]

Суспільне мовлення у Франції має довгу історію та різноманітну структуру, що включає як державні, так і приватні медіа. Найбільш відомі державні медіа включають France Télévisions, Radio France та France Médias Monde, а приватні - TF1, M6 та Canal+. [32]

Суспільне мовлення займає важливу роль у французькому суспільстві, зокрема у забезпеченні інформованості громадян, формуванні громадської думки та обговоренні важливих соціально-політичних питань. У Франції також існує сильна традиція розвитку якісної журналістики та дослідницької журналістики. [32]

Однак французька влада приділяє увагу проблемам дезінформації та пропаганди в суспільному мовленні. У 2018 році було започатковано національну стратегію протидії фейкової інформації та дезінформації в Інтернеті, яка включає ініціативи з підвищення медіаграмотності та факт-чекінгу. [32]

Як і в будь-якій іншій країні, медіа-ландшафт у Франції різноманітний і складний, і різні ЗМІ мають різні редакційні лінії та політичні приналежності. Хоча у французьких ЗМІ немає доказів систематичної пропаганди, траплялися випадки упередженого або одностороннього висвітлення, особливо в контексті політичних подій, таких як вибори чи громадські рухи.

Наприклад, під час протестів «жовтих жилетів» у 2018-2019 роках деякі ЗМІ звинувачували в тому, що вони або ігнорували, або применшували вимоги та скарги протестувальників, або зображували їх як насильницьких екстремістів. І навпаки, інші засоби масової інформації звинувачували в романтизації чи навіть підтримці руху, або в надмірному висвітленні найбільш сенсаційних чи суперечливих його аспектів. [33]

Подібним чином під час президентських виборів 2017 року деякі ЗМІ звинувачували у відданні переваги певним кандидатам чи партіям над

іншими, відкрито або через приховані рамки чи упередженість у висвітленні. [34]

Загалом, хоча пропаганда у строгому розумінні цього терміну (тобто навмисне поширення неправдивої або оманливої інформації з політичними цілями) відносно рідкісна у французьких ЗМІ, ризик упередженості та маніпуляції завжди присутній, особливо в періоди підвищеної політичної напруги. або поляризація. Тому споживачам медіа важливо бути критичними та пильними, а також шукати численні джерела та точки зору, щоб сформуванати власну обґрунтовану думку. [34]

Розділ 2

В даному розділі пропоную практично розглянути обрані ЗМІ, чий інтереси вони представляють, що це за політична сила. Також зрозуміти інформаційну політику того чи іншого видання та проаналізувати аудиторію, тираж тощо. Це є доволі важливою частиною дослідження, адже представлені медіа потрібно розглянути під різними кутами.

ЗМІ представляють різні точки зору з різних причин, зокрема:

Точність і справедливість:

Медіаорганізації прагнуть надавати точні та збалансовані звіти, представляючи різні погляди на певну проблему. Вони мають на меті запропонувати комплексне уявлення про предмет і забезпечити представлення всіх відповідних точок зору. [35]

Стимулювання публічного дискурсу:

ЗМІ розуміють важливість сприяння публічному дискурсу та сприяння здоровому обміну ідеями. Представляючи різні точки зору, вони заохочують критичне мислення, сприяють дискусіям і дозволяють аудиторії залучати різні точки зору.[35]

Підвищення довіри:

надання платформи для різноманітних точок зору допомагає медіа організаціям підтримувати довіру та уникати сприйняття упередженості.

Висловлюючи протилежні думки, вони демонструють прагнення до об'єктивності. [35]

Відображення соціального розмаїття: медіа визнають розмаїття суспільства і прагнуть відображати це розмаїття у своєму висвітленні. Представляючи різні точки зору, вони забезпечують представлення голосів і точок зору різних груп, сприяють інклюзивності та уникають домінування одного наративу. [36]

Залучення аудиторії: медіа розуміють, що аудиторія складається з людей з різними переконаннями, цінностями та думками. Представлення різних точок зору відповідає різноманітним інтересам глядачів, сприяє залученню та забезпечує ширшу аудиторію.[35]

Надання контексту та аналізу: представляючи різні точки зору, медіа можуть надати контекст та аналіз складних питань. Висвітлення різних точок зору може забезпечити більш повне розуміння предмета і дати можливість глядачам приймати більш поінформовані рішення. [37]

Хоча ЗМІ прагнуть представити різноманітні точки зору, важливо зазначити, що все ще існують упередження та обмеження. Критична медіаграмотність необхідна для того, щоб глядачі могли ефективно оцінювати та інтерпретувати медіаконтент. [37]

Німеччина

Вільні та незалежні ЗМІ відіграють центральну та життєво важливу роль у демократії. Газети, радіо і телебачення інформують громадян незалежно від стану і політичної партії і таким чином сприяють формуванню громадської думки. У Німеччині ця роль регламентується в основному

законі країни. Однак такі провокаційні терміни, як «фейкова преса» та «фейкові новини» все частіше використовуються в популістський пропаганді для засудження якісних ЗМІ – у всьому світі, а також у Німеччині. У багатьох випадках соціальні медіа є платформою, де люди часто публікують односторонні та крайні думки про події, які не відображають їхні погляди. [37]

Süddeutsche Zeitung - німецька щоденна загальнонаціональна передплачена газета. Видається в Мюнхені з 1945 року. Редактори — Вольфганг Крах і Джудіт Віттвер. Головний редактор — Томас Шауб. Платний тираж становив 283 759 примірників, що на 31,4% менше, ніж у 1998 р. Це означає, що *Süddeutsche Zeitung* має друге місце за тиражем серед усіх німецьких щоденних газет після таблоїду *Bild*. Журналісти вважають його одним із провідних ЗМІ в Німеччині. Важливо проаналізувати дане видання, зрозуміти його політичні погляди та чиї інтереси вони представляють. [38]

Süddeutsche Zeitung має право власності та незалежність. Хоча структура власності включає кілька акціонерів, газета зберігає рівень редакційної незалежності та відома своєю якісною журналістикою. Медіа має репутацію об'єктивного та добре дослідженого звіту. Варто зазначити, що газета охоплює широкий спектр тем, включаючи національну та міжнародну політику, економіку, культуру та спорт. Вона має репутацію глибокого аналізу та журналістських розслідувань.

Зайшовши на офіційний сайт ЗМІ [7] відразу можна помітити окремий заголовок “Ukraine”, де висвітлюються новини суто повномасштабної війни в Україні.

Ось декілька заголовків з них:

«Kampfflugzeuge und andere Wünsche - Винищувачі та інші бажання

Після зупинок у Берліні та Парижі український президент у рамках свого європейського туру зупиняється також у Лондоні. Йдеться про конкретну військову допомогу.»

«Wir lassen in unserer Unterstützung nicht nach - Ми не відмовимося від нашої підтримки. На врученні премії Карла Великого в Ахені та зустрічі в Берліні канцлер Олаф Шольц не лише пообіцяв президенту України Володимирі Зеленському подальшу допомогу. Звучать абсолютно нові звуки»

«Waffen als Willkommensgruß - Зброя як бажаний подарунок.»

Саме напередодні візиту президента Зеленського уряд Німеччини пообіцяв Україні найбільшу на сьогодні поставку танків, безпілотників і систем ППО. Тільки США підтримують країну ще більшою кількістю бойової техніки.»

Дані новини є досить незалежними, об'єктивними та позитивними в бік України. Це видно з прихильності самих медіа, новин які вони висвітлюють та думок експертів, що висвітлюються у даних медіа. Також, висвітлюються події не тільки передачі зброї та подібне, а ще й висвітлюються російські обстріли на українські міста.

«Umstellen und vernichten. Das wird eins zu eins wie Stalingrad - Переселити і знищити. Буде один в один, як Сталінград

- Бахмут впав чи ні? Київський військовий аналітик Роман Світан заперечує поразку – натомість говорить про нові шанси на українську перемогу»

Окремою колонкою є “ Sachbücher über Russland ”, де висвітлені всі новини про дії Росії щодо України та інших країн й політиків, які мають якесь відношення до країни-терориста.

Зміст відображає збалансований і комплексний підхід, часто пропонуючи різні погляди на складні проблеми. Süddeutsche Zeitung відома своєю відданістю високим журналістським стандартам. Газета дотримується процесу ретельної перевірки фактів і наголошує на точності, об’єктивності та справедливості. Медіа дотримується професійно-етичного підходу до висвітлення, дотримуючись принципів відповідальної журналістики.

Загалом Süddeutsche Zeitung визнаною авторитетною та впливовою газетою в Німеччині. Його наголос на журналістську чесність, глибокий репортаж і різноманітність контенту заслужили його лояльну читацьку аудиторію. Відданість журналістській якості газети та її здатність адаптуватися до мінливого медіа-ландшафту погіршує її актуальність та вплив на німецький медіа-ландшафт.

Але є й ще один цікавий факт про німецьке медіа, що правда, воно не стосується теми війни в Україні.

«Журналісти однієї з найавторитетніших газет Німеччини оголосили страйк через запеклу суперечку щодо оплати та умов праці..»

Понад 150 журналістів мюнхенської газети Süddeutsche Zeitung зламали інструменти в середу з 8 ранку до опівночі, залишивши кістяк старших редакторів заповнити газету меншого розміру, ніж зазвичай, переважно агентськими копіями.» [39]

Журналісти можуть страйкувати для висловлення своїх незадоволень щодо робочих умов, заробітної плати, редакційної політики чи інших питань, які вони вважають важливими. А отже, даний протест може мати вплив на висвітлення певних подій та змісту газети.

Die Welt - відома щоденна газета, яка має значну присутність у німецькому медіа. Давайте розглянемо основні аспекти цього мас медіа.

Die Welt належить відомій німецькій медіакомпанії Axel Springer SE. Газета має консервативну редакційну позицію, часто представляючи правоцентристські погляди на політичні та соціальні проблеми. Він відомий своїм ринковим і ліберально-консервативним підходом до економічних питань. Die Welt має велику читацьку аудиторію та залишається впливовою на німецькій медіа-сцені. Він приваблює найрізноманітнішу аудиторію, включаючи політично заангажованих осіб, експертів і політиків. [40]

Думки та повідомлення газети сприяють громадській дискусії та формують дебати з різних питань. Як і в будь-якому ЗМІ, його репутація може змінюватися залежно від особистих поглядів і політичних уподобань. Деякі критики стверджують, що редакційна позиція та власник газети впливають на її висвітлення та можуть сприяти прийняттю упередженості, що варто врахувати.

Підходячи до будь-якого аналізу засобів масової інформації, важливо враховувати, що репутація може бути суб'єктивною, і що думки щодо надійності та упередженості газети можуть відрізнятися від газети до газети. Однак тривала присутність Die Welt, всебічне висвітлення та впливова позиція на німецькій медійній сцені сприяли репутації Die Welt як ключового гравця в німецьких медіа ландшафті країни.

Газета Die Welt має різноманітну аудиторію, яка включає багато людей з різними інтересами та досвідом.

Газета для читачів, які цікавляться національними та міжнародними новинами, політикою, бізнесом, культурою та спортом. Die Welt залучає читачів до політики, виявляючи великий інтерес до поточних подій і політики. Висвітлення політичних подій, дебатів і політичної аналітики в газеті приваблює тих, хто активно займається політикою або хоче глибше заглибитися в політичні проблеми.

Консервативна редакційна позиція Die Welt подобається читачам, які мають або цінують правоцентристські погляди. Ті, хто має консервативні чи ринкові погляди на політичні, економічні та соціальні питання, можуть вважати зміст і погляди газети особливо резонансними.

Важливо зазначити, що хоча ці сегменти представляють загальні тенденції, читачі Die Welt різноманітні, і люди з різними політичними інтересами та інтересами можуть взаємодіяти з газетою. Крім того, моделі аудиторії можуть змінюватися з часом, оскільки звички ЗМІ змінюються та з'являються нові платформи.

11 квітня стало відомо що росіянка Марина Овсяннікова має журналістську причетність до даного медіа, зокрема пише для видання статті про два боки конфлікту: Україну та Росію. Це досить цікавий факт, який має право бути розгорнутим та проаналізованим.

Марина Овсяннікова - російська пропагандистка та тележурналістка, яка мала досвід працювати редакторкою Першого каналу в росії. Марина працювала на російському телебаченні з 2003 року. За цей час медіа створило безліч пропагандистських новинних наративів, які народжували неправдиві уявлення в очах населення. Тож, чимало людей вийшли проти того, щоб Марина Овсяннікова мала можливість писати про Україну та

висвітлювати російсько-українську війну як журналістка зі свого боку. Велику частину населення, зокрема українці, це дуже занепокоїло, адже, за їхніми словами, висвітлювати події в Україні мала б людина, в якої немає 22-річного досвіду пропаганди.

«Ми проти, аби пані Овсяннікова писала статті про Україну для Німеччини. Війна в Україні потребує об'єктивного висвітлення новин. Екс-пропаганди не існує, і "екс-пропагандисти" не можуть говорити від нашого імені про Україну. Разом ми повинні об'єднатися, щоб наші голоси були почуті". - німецька благодійна організація "Vitsche".»

«Українцы в Берлине требовали увольнения пропагандистки Овсянниковой из Die Welt.»

Активисты в Берлине требуют у медиагруппы Die Welt уволить бывшую сотрудницу российского "Первого канала" Марину Овсянникову.»

Але як повідомило саме медіа Die Welt, Марина Овсяннікова пропрацювати близько трьох місяців і її контракт на співпрацю зі ЗМІ закінчився. Дана героїня була помічена у скандальній ситуації на одному з російських телеканалів, з агитвоєнним плакатом «Остановите войну. Здесь вам врут.»

Der Tagesspiegel — німецька щоденна газета, що базується в Берліні. Вперше вона була опублікована в 1945 році і з тих пір стала однією з провідних газет країни. Der Tagesspiegel було засновано 27 вересня 1945 року, незабаром після закінчення Другої світової війни. Вона розпочалася як щоденна газета в окупованому Британією районі Берліна. З роками вона розширила свою читацьку аудиторію за межі Берліна та стала загальнонаціональною. [42]

Der Tagesspiegel, перекладений англійською The Daily Mirror, був заснований Еріком Регером, Вальтером Каршем та Едвіном Редслобом. Девіз газети: «*regum cognoscere causas*», що означає «знай причину речей». Вона має широку читацьку аудиторію в Берліні та по всій Німеччині. Der Tagesspiegel охоплює широкий спектр тем, включаючи політику, бізнес, культуру, спорт і міжнародні новини. Медіа відоме своїми глибокими звітами, критичним аналізом і коментарями поточних подій. Газета вважається політично лівоцентристською та відома своєю якісною незалежною журналістикою.

Щодо цифрової присутності: Der Tagesspiegel має сильну присутність в Інтернеті та підтримує великий веб-сайт із актуальними новинами, статтями та функціями. ЗМІ також пропонує послугу цифрової підписки для доступу до свого вмісту онлайн. Важливо розкрити дане видання та подивитися на нього з різних кутів, аби точно сформувану думку про нього. Зайшовши на сайт видання можна побачити новини про війну в Україні, а саме:

«Путінський пропагандистський канал RT Vans не припиняє війни.

Russia Today та її німецьке відгалуження RT.DE поширюють спотворений світогляд. Але чи виправдовує це постійну заборону в Європі?»

«Прокуратура Фолькера Бека розслідує Російський дім у Берліні

Перевіряється чи не було порушено ЗЕД. Кажуть, що російське державне агентство перебуває в списку санкцій ЄС як оператор об'єкта».

«Фейкові новини в українському конфлікті Як Росія використовує пропаганду як частину гібридної війни

Російська дезінформація про Україну непокоїть США та ЄС. Але яка мета Росії?»

Статті є досить правдивими. Вони показують як російська пропаганда поширюється на простори закордонних медіа, висвітлює цю частину пропаганди. Але на це можна подивитися також з іншого боку.

Тож, проаналізувати упередженість медіа Der Tagesspiegel вкрай важливо: фактичні звіти Der Tagesspiegel на основі висвітлення, використаної мови, схвалення президента, звітів ЗМІ, досліджень і сліпих опитувань.

Аналіз упередженості ЗМІ:

У цьому розділі ми будемо спостерігати, аналізувати та коментувати мову, яку використовує Der Tagesspiegel, президентські підтвердження, суперечки, звинувачення, політичні погляди редакторів Der Tagesspiegel.

Зайшовши на офіційний сайт медіа, у розділі “Internationales” можна побачити підрозділ новин “Krieg in der Ukraine”, де показані фактичні новини про події в Україні. Перша стаття - це “Krieg in der Ukraine. Krieg in der Ukraine: Am 24. Februar 2022 hat Russland die Ukraine überfallen und damit Krieg auf europäischen” що в перекладі Війна в Україні: 24 лютого 2022 року Росія вторглася в Україну, спровокувавши війну на європейській землі. Медіа досить зрозуміло показує те, що відбувається з найпершої публікації в розділі. Але можемо бачити і дані заголовки: “Wie im Kalten Krieg: Die Nato bereitet sich jetzt intensiv auf einen russischen Angriff vor”, що в перекладі: “НАТО зараз інтенсивно готується до нападу Росії”. Заголовок є досить інтрюгуючим та викликає певне емоційне забарвлення, адже очікування до статті досить високі. Хоча у самій статті йдеться мова про те, як країни НАТО відреагують на ескалацію війни в Україні.

Також, чимало дезінформації ховається в інших способах комунікації, зокрема соцмережі.

“Росіяни очистять Україну від нацистів”, про що повідомила Аліна Ліпп, яка поширювала дезінформацію через YouTube та інші канали. І не вона одна: до цього причетні й німецькі політики. Аліна Ліпп є лише одним із елементів, які створили величезну групу проросійських пропагандистів, які створюють відчуття Росії в Інтернеті, соціальних мережах, на телебаченні чи під час протестів і прагнуть дестабілізувати російську систему. політична система в Україні. Німеччина. Російський політолог Сергій Медведев вважає російські пропагандистські ЗМІ «інструментом дезінформації та дестабілізації». "Це політична зброя" і "серйозна загроза демократії в Євросоюзі", - додав учений. Поширення пропаганди в Інтернеті величезне. YouTube-канал «Голос Німеччини» керує росіянин Сергій Фільберт, який іммігрував до Німеччини та має близько 250 мільйонів переглядів відео й понад 500 тисяч підписників. Контент майже завжди антизахідний. В інтерв'ю ZDFzoom Філберт пояснив, що "Захід спровокував Росію". Філберт пояснює: «Війну та вбивства спричинили не жителі Донецька та Луганська, а українські та нацистські підрозділи”. Під час свого дослідження неодноразово можна зіткнутися з мережею антизахідних теорій змови, конспірологічних міфів, російської військової пропаганди та наклепу на демократичні структури.

Італія

Італійська медіа-сцена різноманітна та динамічна, включаючи багато газет, телевізійних каналів, радіостанцій та інтернет-видань. Італія має багаті журналістські традиції. Деякі відомі національні газети включають Corriere della Sera, La Repubblica та Il Sole 24 Ore. Є також кілька регіональних газет, що обслуговують різні регіони країни. Телебачення відіграє важливу роль у споживанні італійських ЗМІ. Громадський мовник

Radiotelevisione Italiana (RAI) керує кількома каналами, зокрема Rai 1, Rai 2 і Rai 3. Mediaset є ще одним великим гравцем на італійському телевізійному ринку, що володіє такими каналами, як Canale 5, Italia 1 і Rete 4. Цифрове супутникове телебачення та платформи також популярні, пропонуючи широкий спектр національних і міжнародних каналів. Радіо все ще є популярним засобом масової інформації в Італії. RAI керує декількома радіостанціями, зокрема станцією 1, станцією 2 та станцією 3, які пропонують поєднання новин, музики та культурних програм. По всій країні також є багато приватних радіостанцій, які висвітлюють різні жанри, такі як новини, ток-шоу та музика. Ландшафт цифрових медіа в Італії швидко змінюється. Багато газет і телевізійних станцій мають онлайн-версії свого вмісту, а також є кілька незалежних онлайн-видань новин. Звісно, платформи соціальних мереж відіграють важливу роль у споживанні новин, а Facebook і Twitter є популярними джерелами новин та інформації. Італійська медіа-сцена характеризується поєднанням державної та приватної власності. Проте концентрація медіавласності та відсутність плюралізму викликають занепокоєння. Право на свободу преси захищено конституцією Італії, але були випадки, коли журналістам погрожували, залякували та нападали. Рівень свободи преси в Італії загалом вважається помірним, дехто стурбований політичним та економічним впливом на медіаорганізації.

Politico висвітлює італійську політику та пов'язані з нею події в Європейському Союзі, які впливають на Італію, через ширші європейські та міжнародні репортажі. У даному медіа можуть бути італійські журналісти або дописувачі, які аналізують і репортажі про італійські політичні події.

Не дивлячись на те, що переважна більшість новин даного інтернет-ЗМІ про Італію, в ньому присутнє висвітлення України у своїх статтях, про них

ми і поговоримо. Зайшовши на офіційний сайт можна побачити категорію “War in Ukraine”, серед статей є:

“Кинь! G7 висуває ультиматум російським учасникам війни

Лідери кажуть, що інші країни можуть приєднатися до переговорів щодо післявоєнного майбутнього України — якщо вони готові стримувати Москву.”

“Борис сказав, що Макрон був «лізуном Путіна» і «х**ом», – стверджує экс-помічник

Колишній керівник комунікацій британського прем'єр-міністра каже, що Джонсон погрожував "оргією бити жаб".”

“Залишатися людиною під час війни

Сьогодні в Україні людина готова віддати останню їжу, щоб ми могли триматися за бажання жити.”

Емоційний вплив і прикметники в заголовках

Деякі статті на даному новосному порталі мають емоційне забарвлення для приваблення читачів, та, можливо підняття рейтингів. Хоча це не значно впливає на прихильність жителів Італії до даного медіа. Висвітлення України знаходить у правдивих межах, що дозволяє дізнаватися незалежні італійські новини.

Аудиторія

Чимало ЗМІ в Італії прагнуть охопити широку аудиторію, орієнтуючись на громадськість. Проте кожен із ЗМІ вивчає та аналізує свої цільові демографічні показники.

Політично заангажовані громадяни - враховуючи політичний ландшафт Італії та пристрасний політичний дискурс країни, існують ЗМІ, які

спеціально націлені на політично заангажованих громадян. Ці засоби масової інформації можуть надавати поглиблений аналіз, коментарі та висвітлення політичних подій, виборів і політичних дебатів.

Професіонали з бізнесу та економіки - ЗМІ зосереджується на ділових та економічних новинах, орієнтуючись на професіоналів, інвесторів та окремих осіб, які цікавляться фінансовими ринками, корпоративними подіями та економічними тенденціями. Медіа часто висвітлює галузь, фондовий ринок та економічні показники.

Регіональна аудиторія - Італія має різноманітну регіональну сцену та медіа, які обслуговують певні регіони чи міста країни. Ці публікації можуть надавати місцеву інформацію, події та культурне висвітлення, що стосуються конкретної території.

Молодь і міленіали - вони надають цифровий контент, взаємодіяти в соціальних мережах і висвітлювати теми, що стосуються молоді, наприклад технології, соціальні питання та популярна культура.

Українці за кордоном - деякі українські люди проживають та проживали в Італії задовго до початку повномасштабного вторгнення, тому, створивши життя в цій країні, читають національні ЗМІ, та дивляться та висвітлення війни з двох боків: України та Італії.

В Італії існують засоби масової інформації, орієнтовані на певну аудиторію, зосереджені на конкретних темах, таких як спорт, мода, розваги, здоров'я чи спосіб життя. Ці видання прагнуть надати цільовий контент, адаптований до певного смаку чи інтересу. Важливо зазначити, що

багато ЗМІ в Італії прагнуть охопити широку аудиторію, надаючи поєднання вмісту для різних демографічних груп та інтересів.

Висвітлення новин у соцмережах

Аккаунт Politico у Twitter має 4,5 мільйонів читачів на момент 19 травня 2023 року, але за останні 24 години події щодо України не були висвітлені в даній соцмережі. Читачі активно ведуть комунікацію, коментують, лайкають та залишають репости, що говорить про значну прихильність даного видання для італійців.

Тема російської пропаганди в італійській медіа-сцені привернула увагу та обговорення в останні роки. Важливо зазначити, що термін «пропаганда» передбачає навмисне поширення інформації з певним упередженням або метою. Хоча деякі італійські ЗМІ висловили стурбованість російським впливом або упередженими звітами, важливо оцінити особливості кожного випадку та розглянути численні джерела інформації. Треба враховувати, що існують операції з дезінформації та впливу, насамперед Росію звинувачують у участі в кампаніях з дезінформації та діяльності впливу в різних країнах, у тому числі в Італії. Ця діяльність спрямована на формування громадської думки, просування певних наративів і потенційно підриє демократичних процесів. Вони часто передбачають поширення неправдивої або оманливої інформації через різні канали, включаючи соціальні мережі та ЗМІ. Деякі італійські ЗМІ, свідомо чи несвідомо, можуть збирати та поширювати історії, які відповідають російським інтересам чи поглядам. Це може сприяти альтернативним поглядам або теоріям змови, які можуть служити геополітичним цілям Росії. Існують занепокоєння щодо власності певних італійських ЗМІ фізичними чи юридичними особами, підозрюваними у зв'язках з Росією. Ці занепокоєння стосуються потенційного впливу на редакційні рішення та

контент, що призводить до спотворення або просування конкретних історій, узгоджених з російськими інтересами. Також, варто враховувати, що на італійський медіа-простір впливає поєднання політичних та економічних факторів. Важливо враховувати ці фактори під час оцінки будь-якого потенційного впливу чи упередженості. Деякі ЗМІ можуть мати власні політичні уподобання чи комерційні інтереси, які можуть формувати їх висвітлення. У контексті російської пропаганди чи будь-якої форми дезінформації, медіаграмотність і критичне мислення є важливими чинниками для споживання новин. Пильність, перевірка фактів і перехресний пошук можуть допомогти людям оцінити достовірність і надійність новин і медіаконтенту. Вкрай важливо розвивати ці навички та вміло перевіряти інформацію, аби не бути жертвою несправедливих, діючих у власних інтересах, засобах масової інформації.

Під час Другої світової війни, окрім незаперечних злочинів нацистської Німеччини, виділялася фашистська Італія, оскільки Муссоліні, батько фашизму, був спільником Гітлера. Після поразки у війні Італія намагалася відпустити своє темне минуле, і через десятиліття італійське суспільство знову було отруєне небезпечною ідеологією - рашизмом. В устах італійських політиків почали звучати злі слова на адресу президента Росії Путіна. З початку російського вторгнення Італія повністю підтримує Україну на геополітичній арені, але на Апеннінському півострові чітко чути російську пропаганду, яка тільки набирає обертів.

LAPRESSE – Італійське інформаційне агентство та медіакомпанія, що спеціалізується на друкованій, цифровій та мультимедійній журналістиці. LaPresse була заснована в 1963 році, її штаб-квартира знаходиться в Мілані, Італія. Воно розпочалося як інформаційне агентство, яке надавало новинні послуги газетам, журналам і радіостанціям. З роками вона

розширила свою діяльність і стала мультимедійною інформаційною компанією. Медіа створює мультимедійний вміст, включаючи відео та фотографії, щоб супроводжувати історії. Її фотожурналісти висвітлюють основні події, спорт і культуру, фіксуючи візуальні моменти, які доповнюють новини. Слід зазначити, що в 2021 році LaPresse придбає GEDI Gruppo Editoriale, італійську медіакомпанію, яка володіє такими великими газетами, як La Repubblica і La Stampa.\

La Repubblica – італійська щоденна газета, заснована в 1976 році. Це одна з найчитаніших і найвпливовіших газет Італії. Газета відома своєю незалежною і прогресивною позицією в політичних і соціальних питаннях. La Repubblica базується в Римі та поширюється по всій країні. La Repubblica була заснована Еудженіо Скальфарі, видатним журналістом та інтелектуалом, з метою створення альтернативи консервативним і застарілим газетам того часу. Газета швидко здобула популярність завдяки журналістським розслідуванням, критичному аналізу та зосередженості на політиці та соціальній справедливості.

Редакційна позиція La Repubblica загалом лівоцентристська, і вона критикувала ліві та праві політичні партії в Італії. Газета відіграла важливу роль у формуванні громадської думки та політичного дискурсу в країні. La Repubblica охоплює широкий спектр тем, включаючи політику, економіку, культуру, розваги та спорт. Він відомий своїми глибокими репортажами, думками та журналістськими розслідуваннями. Газета також розширила свою цифрову присутність завдяки комплексному веб-сайту та мобільним додаткам.

Протягом багатьох років La Repubblica стикалася з критикою та судовими проблемами через свої розслідувальні та суперечливі репортажі. Проте він

залишається відданим своїй місії — надавати читачам високоякісну незалежну журналістику. La Repubblica отримала багато нагород і відзнак за свою журналістику, включно з європейською газетою року. Він має вірну читацьку аудиторію та вважається важливим джерелом інформації для багатьох італійців. На додаток до основної газети La Repubblica видає численні додатки та журнали на певні теми, такі як культура, наука та спосіб життя.

Загалом La Repubblica – популярна італійська газета, відома своєю незалежною та прогресивною журналістикою, критичним аналізом і впливовою роллю у формуванні громадської думки в Італії.

Як і в більшості італійських ЗМІ, розділ про новини в Україні є окремою категорією на сайті, що дозволяє оперативно переглядати новини з будь-якого пристрою. Пропоную вивчити статті даного медіа детальніше, та сформувати свою незалежну думку:

«Guerra Ucraina – Russia, le news di oggi. Mosca: "Gruppo ucraino penetrato nel territorio russo a Belgorod". La Bielorussia grazia il giornalista Protasevich» - Війна Україна – Росія, сьогоднішні новини. Москва: «Українська група проникла на територію Росії під Білгородом». Білорусь помилила журналіста Протасевича

Варто зазначити, що видання висвітлює як новини в Україні, так і вислови та реакції на це Росії. В жовтні, газета La Presse публікує таємні плівки, які спричиняють неабиякий скандал в Італії. На аудіозаписі колишнього прем'єр міністра Італії - Сільвіо Берлусконі. Політик у виступі перед однопартійцями вихваляється обміном подарунків з президентом Росії - Путіним. Берлусконі зауважив, що на його день народження Путін

надіслав йому 20 пляшок елітного алкоголю та приємний лист з привітаннями.

У виправдання на цю ситуацію політики прокоментували, нібито Сільвіо розповів стару історію, однак це кардинально суперечить словам экс-міністра: «Російські міністри вже кілька років говорили, що ми з ними перебуваємо у стані війни, так як постачаємо Україні зброю та підтримуємо її. Я свою думку висловити не можу, адже якщо вона дійде до преси буде катастрофа». Також, Берлусконі, на одному з каналів Італії назагал обурився провалу “спецоперації” Росії. Сільвіо очолює партії “Вперед Італія”, з його поплічників партія “Ліга півночі” на чолі з Матео Сальвіні, який активно підтримував Росію з 2014 року. І Берлусконі, і Сальвіні є очільниками ультраправих партій, які нині формують коаліції в італійському парламенті і вирішують політику Італії. Міністри, в певний час можуть просувати тему перемовин та мають досить сильну силу пропаганди, так як безпосередньо мають доступ до цього: виступи на телеканал, інтерв’ю в медіа, дотичність до італійського парламенту тощо. Говорити щодо російсько-українських перемовин є досить доречно для Італії, так як ця країна енергетично залежна від Росії. Згідно останніх соціологічних опитувань у війні проти росіян українців підтримують лише 63% італійців. Для порівняння, у Швеції та Фінляндії цей показник сягає 97%. У відповідь: чому так? Можна увімкнути італійське телебачення та переконатися:

«Массімо Джилетті веде прямий ефір з Москви:
https://www.repubblica.it/esteri/2023/05/22/diretta/guerra_ucraina_russia_news_oggi-401200110/?ref=RHND-T»

Massimo Giletti – італійський ведучий, який працює на 7-му телеканалі та відомий пропагандистськими висловами в бік Росії. Телеканал, навіть до 24 лютого, якісно проводив операції з викривлення інформації через ЗМІ, формував думки різних експертів, не лише в Україні та на території колишнього СРСР, а й в країнах Західної Європи.

“7 телеканал” на якому працює скандальний ведучий пов’язують з Сільвіо Берлусконі. Адже найбільші канали в Італії належать або державі, або экс-прем’єру. Медіа, які належить Сільвіо умовно підтримують Україну, але між тим посиюють сумніви у своїх матеріалах, що дозволяє несвідомо запевнювати населення Італії, яке звикло позитивно ставитися до Росії.

Франція

Le Point – популярний французький тижневик із різноманітними темами, включаючи політику, економіку, культуру та поточні події. Вперше він був опублікований у 1972 році і з тих пір став одним із провідних французьких журналів новин. Журнал використовує цілісний та аналітичний підхід до висвітлення новин, надаючи глибокий аналіз, журналістські розслідування та статті на різноманітні теми. Le Point висвітлює національні та міжнародні новини, надаючи збалансований погляд на важливі події та проблеми. Політичне висвітлення є центральним для Le Point. Журнал містить інформацію про французьку політику, включаючи профілі політиків, аналіз урядової політики, висвітлення виборів і політичних дебатів.

Le Point зазвичай дотримується правоцентристської редакційної позиції, хоча прагне підтримувати журналістську чесність і представляти різні точки зору. Крім політики, Le Point висвітлює бізнес та економіку,

проводить аналіз економічних тенденцій, бере інтерв'ю у бізнес-лідерів та фінансові ринки.

Журнал надає читачам інформацію та розуміння французького та світового економічного ландшафту. Le Point також пропонує культурний контент, зокрема статті про літературу, кіно, музику, мистецтво та спосіб життя. Журнал включає в себе культурні події, огляди книг і фільмів, а також демонструє видатних діячів у сфері мистецтва та індустрії розваг. Він має на меті забезпечити повний огляд культурних тенденцій і подій у Франції та за її межами. Редакційна колегія журналу складається з досвідчених журналістів та дописувачів, які забезпечують якісну репортажну та аналітичну роботу.

Le Point заслужив репутацію серйозного журналіста і багато хто вважає його авторитетним і впливовим виданням у французькій медіа-сцені. На додаток до друкованого видання, Le Point підтримує сильну присутність в Інтернеті, надаючи цифровий контент через свій веб-сайт. Онлайн-платформа надає екстрені новини, думки та мультимедійний вміст, тримаючи читачів у курсі останніх подій.

Загалом Le Point — популярний французький інформаційний журнал, відомий своєю вичерпністю, глибоким аналізом і культурним змістом. Він відіграє важливу роль у формуванні громадської думки та наданні читачам ширшого розуміння національних і міжнародних проблем.

Зайшовши на офіційний сайт видання (<https://www.lepoint.fr/monde/>) можна побачити розділ про Україну “International” та у категорії “À LA UNE”, що у перекладі - “В центрі уваги” міститься всі актуальні новини щодо подій в Україні на зараз. Закріплений анонс, який зустрічає

користувача, зайшовши у цей розділ це: «LA GUERRE EN UKRAINE: ВІЙНА В УКРАЇНІ: Світанок 24 лютого. російські танки входять в Україну. Масштабна "військова операція" розпочалася в країні, вже розколотій анексією Криму Росією Володимира Путіна в 2014 році. У середині квітня, після двох місяців смертельних боїв і усвідомлення того, що їй не вдалося взяти Київ, Москва відкрила нову фазу свого вторгнення і розпочала масштабний наступ на Донбас, східний регіон України. Європа та США, які постачають зброю режиму Володимира Зеленського, відповідають на дипломатичному та економічному фронтах».

Одна з останніх новин: «Guerre en Ukraine : des « saboteurs » ukrainiens font une incursion armée en Russie». - Війна в Україні: українські «диверсанти» збройно вторглися в Росію» Досить актуальна новина у війні з Росією. У статті висвітлено, як нібито диверсанти проникли на територію країни-агресора, а саме в Білгородську область. Не дивлячись на досить позитивну статтю, у коментарях до неї можна побачити очевидну прихильність України, так і зовсім не очевидну прихильність Росії:

«Ті, хто здійснив це самовбивче вторгнення в Росію, були в українських військових машинах і належали до українського військового підрозділу.

Вони були дуже хоробрими, тому що були приречені на вірну смерть, у кращому випадку зі зброєю в руках.

Що стосується Бахмута, то я голосно сміюся, коли читаю, що повторює українська пропаганда. Вам все одно доведеться пояснити мені, чому українці боролися за це місто будинок за будинком і відмовляються визнати свою поразку, незважаючи на всі докази. Офіційно, щоб вбити якомога більше росіян. Проблема в тому, що вони також вбили якомога більше українців, посилаючи підкріплення за підкріпленням, і на українських кладовищах повно маленьких прапорців. Кажете, піррова

перемога? Можливо, але все ж таки перемога. Те ж саме говорили про Маріуполь, але він все ще російський, і росіяни все ще в Україні». [41]

Очевидно, дана особа читає російські новини та знаходиться під пропагандою путіна.

З цього можемо зробити висновок, що Le Point - один із провідних інформаційних журналів Франції, який загалом відомий своїм правоцентристським підходом до журналістики. Журнал став відомим своїм аналітичним і глибоким змістом. The Point часто демонструє політичну незалежність і намагається висловлювати широкий спектр політичних поглядів. Проте журналу часто приписують позиції ближчі до центру. Це означає, що Le Point у своїх статтях і коментарях може демонструвати певну упередженість до консервативних або правих поглядів. Однак важливо зазначити, що ЗМІ, включно з Le Point, можуть мати різні журналістські погляди та ідеології.

Редакційна політика може відрізнитися залежно від конкретних журналістів і редакторів, а також від конкретних тем чи подій.

Російська пропаганда відіграє певну роль у Франції. Пропаганда російського походження може включати дезінформацію, маніпулювання інформацією та поширення прокремлівських чи проросійських поглядів. Російські ЗМІ, особливо телеканали RT і Sputnik, мають офіси у Франції та активно використовуються для поширення російської пропаганди. Ці канали часто транслюють погляди російського уряду на події, особливо на такі конфлікти, як війна в Україні чи ситуація в Сирії. Вони можуть надавати оманливу, однобічну інформацію, щоб вплинути на громадську думку.

Окрім телеканалів, російська пропаганда також поширюється через соціальні мережі, веб-сайти, блоги та форуми. Інтернет є винятковою платформою для дезінформації та маніпулювання інформацією, оскільки він дозволяє швидко та широкомасштабно передавати повідомлення. У Франції існують дослідницько-аналітичні організації російської пропаганди, такі як Європейський центр аналізу, прогнозування та стратегії та European Value Think-Tank. Вони надають дослідження та аналіз російської пропаганди, а також спростовують її.

RT Frances - французький канал, також відомий як RT французькою мовою, є французькою версією російської міжнародної телевізійної мережі RT (Russia Today). RT France було запущено в грудні 2017 року та є однією з багатьох іноземних версій RT, які пропонують контент різними мовами. RT France надає французькій аудиторії новини, документальні фільми, коментарі та політичні дебати. Канал має власну редакцію та команду журналістів, які готують матеріали на основі внутрішніх джерел RT та власних розслідувань. Однак слід зазначити, що RT часто звинувачують у поширенні російської пропаганди та використанні дезінформації для впливу на громадську думку. Критики звинувачують канал у зосередженості на викладанні позиції російського уряду та вказівці на його зв'язки з російським урядом. Перед конфліктом в Україні RT France також зайняла свою позицію, і новини на даному медіа відрізняються від інших джерел інформації у Франції.

Канал перебуває під санкціями ЄС з початку широкомасштабного вторгнення в Україну та був заблокований урядом Франції на початку цього року. Федорова повідомила, що RT France буде ліквідовано, а всі співробітники будуть звільнені найближчими днями.

«Суд Нантера вирішив ліквідувати RT France - ЗМІ, яке не користувалося популярністю у Еммануеля Макрона з моменту свого запуску і піддалося санкціям ЄС рік тому як запобіжний захід через конфлікт в Україні», - сказала Федорова.

Ключові особливості редакційної політики RT:

1.Просування поглядів Росії: RT активно використовується для просування політики та поглядів російської держави. Канал регулярно висвітлює позитивні сторони російського керівництва, підтримує російські інтереси та критикує країни Заходу та їхні політичні рішення.

2.Підкреслення альтернативних точок зору: RT прагне надати «альтернативну» точку зору на події у світі, які, на його думку, забуті або проігноровані західними ЗМІ. Це включає критику американської та європейської політики, акцентування уваги на конфліктах і недоліках західного суспільства.

3. Акцент на спірних темах: RT часто висвітлює та висвітлює спірні теми, які викликають суперечки та суперечки в західному суспільстві. Це може включати опитування, які перебільшують або спотворюють факти на підтримку певної точки зору.

4. Зосередження на соціальних мережах та веб-платформах: RT активно використовує соціальні мережі та інтернет-платформи для поширення своєї пропаганди, що є доступніше для молоді та людей, які використовують дані методи вивчення інформації у світі.

У березні минулого року ЄС заборонив російським державним ЗМІ, включаючи Sputnik і RT, раніше відомий як Russia Today, мовлення в Європі після широкомасштабної атаки Росії на Україну. Однак санкції не заважають ЗМІ створювати контент. Згідно з опитуванням IFOP, французи "далеко сприйнятливі до пояснень Путіна про походження війни в Україні".

Респонденти розглядали кілька поглядів російського режиму на війну, і половина вірила принаймні в один із них. 66% прихильників крайньої лівої партії Жана-Люка Меланшона La France Insoumise вірять принаймні в одну теорію походження війни, яку просуває Кремль. Цей показник зріс до 73% серед прихильників партії Reconquest, заснованої колишнім кандидатом-полемістом і ультраправим Еріком Земмуром. А ось 30% французів вважають, що «США та країни Європейського Союзу заохочували Україну подати заявку на вступ до НАТО, щоб вона могла скористатися їхнім захистом від Росії», тоді як 10% вважають, що «Україною керує уряд, який проник в неонацистські рухи». Близько 72% тих, хто довіряє соцмережам, і 59% тих, хто довіряє телебаченню, вірять в історію російської війни.

ВИСНОВОК

У даному дослідженні було проведено аналіз впливу міжнародних мас-медіа на сприйняття конфлікту в Україні. Дослідження показало, що закордонні мас-медіа відіграють значну роль у формуванні інформаційного поля та впливають на глобальну думку про війну в Україні.

Основними висвітленими темами закордонних мас-медіа були збройний конфлікт, гуманітарна криза та геополітичні наслідки війни в Україні. Відзначається, що багато мас-медійних засобів зосереджувалися на розповіді про страждання цивільного населення, знищення міст та інфраструктури, а також на ролі Росії у конфлікті. Такий підхід може викликати симпатію та підтримку у світовій громадськості.

Варто відзначити, що закордонні мас-медіа також можуть бути об'єктивними інформаційними джерелами, що намагаються показати всі аспекти конфлікту. Однак, вони не завжди зосереджуються на кореневих причинах конфлікту та детальному аналізі його історичного контексту. Це може призвести до спрощення уявлення про ситуацію та створення однобічної картини.

Закордонні мас-медіа мають значний вплив на формування глобального уявлення про війну в Україні. Їхні повідомлення впливають на думку та

усвідомлення громадськості, а також на політичні процеси в країнах-учасницях конфлікту. Однак, важливо пам'ятати про необхідність критичного мислення та розуміння того, що мас-медіа не завжди можуть передати повну і об'єктивну картину подій.

Для подальших досліджень рекомендується провести аналіз впливу внутрішніх медіа на сприйняття конфлікту в Україні, а також дослідити вплив соціальних мереж та альтернативних медіа на глобальну думку про війну. Також, важливо провести порівняльний аналіз закордонних мас-медіа з медіа в Україні для отримання повної картина інформаційного поля та розуміння впливу мас-медіа на суспільство.

У підсумку, висновки цього дослідження підтверджують, що закордонні мас-медіа мають суттєвий вплив на уявлення глобальної громадськості про війну в Україні. Їхні повідомлення формують інформаційну основу для розуміння конфлікту, але вимагають критичного мислення та здатності розрізняти різні точки зору. Це дослідження ставить підставу для подальших досліджень в галузі медіа та конфліктології, а також викликає до розгляду проблеми інформаційного впливу на глобальну політику та суспільство.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Вікторія Коломієць. Президент Бразилії хоче стати посередником між Україною та рф. Hromadske. URL: <https://hromadske.ua/posts/prezident-braziliyi-hoche-stati-poserednikom-mizh-u-kraynoju-ta-rf-time> (дата звернення: 26.02.2022).
- [2] Ян Кітксмюллер. Відповідь на українську війну: Молодь у Німеччині в шоці. Tagesspiegel. URL: <https://www.tagesspiegel.de/wissen/die-jugend-in-deutschland-steht-unter-schock-4320631.html> (06.04.2022)
- [3] Брет Деверьо. Чому США є винятковою та величною державою? Пояснює історик. Тексти.org.ua. URL: <https://texty.org.ua/articles/107496/chomu-ssha-ye-vynyatkovoyu-i-velychnoyu-derzhavoyu-poyasnyuye-istoryk/> (2022-08-16)
- [4] Посольство України в Сполучених Штатах Америки. Прес-центр. <https://usa.mfa.gov.ua/pres-centr>

[5] Моніка Герцоні та Фіоренца Сарцаніні. Мережа Путіна в Італії: хто впливові люди та коментатори, які ведуть пропаганду на користь Москви.

URL:

https://www.corriere.it/politica/22_giugno_05/rete-putin-italia-chi-sono-influencer-opinionisti-che-fanno-propaganda-mosca-fce2f91c-e437-11ec-8fa9-ec9f23b310cf.shtml (5 червня 2022)

[6] Війна Україна - Росія, новини 25 травня. Пригожин: «Розпочався вихід групи Вагнера з Бахмута». URL:

https://www.repubblica.it/esteri/2023/05/25/diretta/guerra_ucraina_russia_news_oggi-401647525/?ref=RHHD-T

[7] Sueddeutschen Zeitung. URL: <https://www.sueddeutsche.de>

[8] Соцмережі зараз пулярніші за телебачення. URL:

<https://wearesocial.com/uk/blog/2013/03/social-media-popular-tv/>

[9] Сприйняття медіа висвітлення війни в Україні. URL:

<https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/digital-news-report/2022/perceptions-media-coverage-war-Ukraine>

[10] ЗМІ та трансформація Американської політики. URL:

<https://scholarship.law.marquette.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=&httpsredir=1&article=1615&context=mulr>

[11] ЗМІ в США. URL:

https://en.wikipedia.org/wiki/Mass_media_in_the_United_States

[12] ПроПубліка. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/ProPublica>

[13] Fox News. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Fox_News

[14] MSNBC. URL: <https://en.wikipedia.org/wiki/MSNBC>

[15] Breitbart News Network. URL:

https://en.wikipedia.org/wiki/Breitbart_News

[16] The Nation. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Nation

- [17] Ненадійні новини та ЗМІ як «вороги народу?» Як популістський світогляд формує ставлення реципієнтів до ЗМІ. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1940161218811981>
- [18] Бен Найт. Складна система громадського мовлення Німеччини. URL: <https://www.dw.com/en/understanding-germanys-complex-public-broadcasting-system/a-62825334>
- [19] Ніна Шйндл. Журалістика в Німеччині. URL: <https://epub.ub.uni-muenchen.de/28095/1/Country%20report%20Germany.pdf>
- [20] Ліза Генель. Німеччина бореться з мовою ненависті в Інтернеті. URL: <https://www.dw.com/en/germanys-battle-against-online-hate-speech/a-60613294>
- [21] Як російська пропаганда працює в Італії та Німеччині. URL: <https://ms.detector.media/propaganda-ta-vplivi/post/29604/2022-06-03-yak-rosiyska-propaganda-pratsyuie-v-italii-ta-nimechchyni/>
- [22] Ультраправі німецькі виборці частіше вірять фейковим новинам, йдеться в дослідженні. URL: <https://www.politico.eu/article/far-right-german-voters-more-likely-to-believe-fake-news-study-says/>
- [23]Що робить федеральний уряд. URL: <https://www.bundesregierung.de/breg-de/themen/umgang-mit-desinformation/gefaehrliche-falschnachrichten-1905340>
- [24] "Німеччина самоліквідується". URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Germany_Abolishes_Itself
- [25] Російська пропаганда знаходить дім в італійських ЗМІ. URL: <https://foreignpolicy.com/2022/09/13/russian-propaganda-italy-media-disinformation-ukraine-war/>
- [26] Radiotelevisione Italiana (RAI). URL: <https://it.wikipedia.org/wiki/Rai>
- [27] Суспільне мовлення в Італії: історичні тенденції та майбутні перспективи. URL:

<https://www.cambridge.org/core/journals/modern-italy/article/abs/public-service-broadcasting-in-italy-historical-trends-and-future-prospects/1CE8BC3D744AB6F3E945A917538175CC>

[28] Більше висвітлення міграції в італійських ЗМІ. URL: <https://www.infomigrants.net/en/post/5642/more-coverage-of-migration-in-italian-media>

[29] Що думають італійці про війну в Україні? URL: <https://www.wantedinrome.com/news/what-to-italians-think-of-the-war-in-ukraine.html>

[30] Громадська думка в Італії про війну в Україні. URL: <https://www.europarl.europa.eu/at-your-service/files/be-heard/eurobarometer/2022/public-opinion-on-the-war-in-ukraine/en-public-opinion-on-the-war-in-ukraine-20221020.pdf>

[31] Російська пропаганда у Франції: гідра відрощує нові голови. URL: <https://tyzhden.ua/rosijska-propahanda-u-frantsii-hidra-vidroshchuie-novi-holovy/>

[32] Як улаштоване суспільне мовлення Франції . URL: <https://stv.detector.media/suspilni-movnyky-svitu/read/1028/2012-07-17-yak-ulashtovane-suspilne-movlennya-frantsii/>

[33] Жовті жилети . URL: https://www.francetvinfo.fr/economie/transports/gilets-jaunes/?_format=html

[34] ПРАВДА ЧИ ФЕЙК: чи є ретранслятори російської пропаганди у Франції? URL: https://www.francetvinfo.fr/monde/europe/manifestations-en-ukraine/vrai-ou-fake-existe-t-il-des-relais-de-la-propagande-russe-en-france_5643506.html

[35] Основи журналістики. Підручник: https://shron1.chtyvo.org.ua/Mykhailyn_Ihor/Osnovy_zhurnlistyky.pdf

[36] Наратив — що це таке, суть, визначення, види, типи та приклади наративів. URL: <https://termin.in.ua/naratyv/>

- [37] Академія Української преси.
<https://www.aup.com.ua/wp-content/uploads/2016/03/Dosvid-kontent-analizu.-Modeli-ta-praktiki.pdf>
- [38] Süddeutsche Zeitung. URL:
https://ru.wikipedia.org/wiki/S%C3%BCddeutsche_Zeitung
- [39] Журналісти страйкують у німецькій газеті Süddeutsche Zeitung. URL:
<https://www.theguardian.com/media/2011/may/05/suddeutsche-zeitung-newspaper-strike>
- [40] Die Welt. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Die_Welt
- [41] Війна в Україні: українські «диверсанти» збройно вторглися до Росії.
URL:
https://www.lepoint.fr/monde/guerre-en-ukraine-un-groupe-de-saboteurs-s-introduit-en-russie-22-05-2023-2521138_24.php
- [42] Tagesspiegel. URL <https://de.wikipedia.org/wiki/Tagesspiegel>
- [43] https://www.lepoint.fr/monde/guerre-en-ukraine-un-groupe-de-saboteurs-s-introduit-en-russie-22-05-2023-2521138_24.php